

dve pesme

dražen mazur

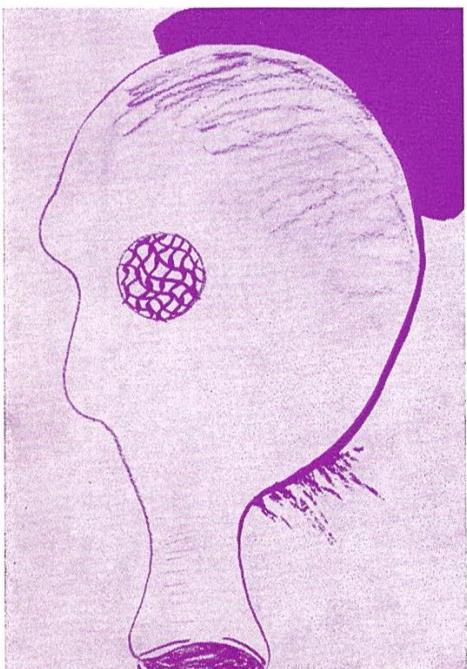
POZIV NA KRVAVI ČAJ

rijeka teče sivo nebo
sve kroz magle dim logični
na čajanku sve teže vlastitu krv
usisava.
možda se nebo uvuklo u mene
možda mi nebo poplavilo krv
stotinu toga ja sam pojeo.
slavim slatki dan
slavim što nisam umro bez veze
slavim što paučina preko mene pada
velike su stvari u stvari vrlo velike
zato će znatiželja proljuvati vulkanski
demon

zato će misliti: što je to s njim?
zato će loševski odletjeti vidici
zato će vrištati stara cura.
ne boj se, olovo te neće ukrasti
nikada lívade
nikada zgusnute trave
nikada ti oduzete stvari neće pokazivati
nikada nećeš pojesti sve
nikada nećeš dočekati početak
ni kada dočekaoš kraj.
na čajanku te poziv čeka
rijeka teče sivo nebo
sve kroz magle dim logični
sve teže usisava
poplavljelu krv

VRACAM SE NA EFODIET

vraćam se na pozitivan cvijet
na neljude koji nisu ne-neljudi
kozje vino kapajući
korniks kornici
ja sam staza na svojoj glavi
bez kose bez nosa
u moj izlog nitko ne gleda
jer okulos korniks kornici
non
izrastao sam kao divovski rak
i proždro svoje leptiraste oči.
spušteni kapci na prozorima
jedino svjetlo
sjećanje efodiet.

veština veštice

ileana ursu

odjek

srboljub ilić

TVRĐAVOM

1.
Između dve reke
prisustvo života
uvire u pesmu

Košava sa pobednika
ispisuje siva slova
po svemirskoj prašini
na mojim ramenima

Sav predeo obuhvata
slobodni vazdušni stub
pun slika o zvezdi i grumenu zemlje

2.
Vekove u šeinji susrećem
kao ulične poznanike

Prolazim kraj zida tvrdave
a tri moja tela
savladaju nesklad vremena i daljine

GLAS

1.
Pevači u zboru
jedan glas ne poznaju
ali nastavljuju pesmu

Samo prorok zaštitnik
predviđa smisao
pogreške u vremenu

Veliki san i mala tkiva
prate ovu nedoumicu
između šestice i sedmice

2.
I eto prestanka daljine
Završetak na usta izlazi

Glas se na neonu ponavlja
ali ga samo u slovima očekuju

Kroz lelujave prošlosti
skupljam okrnjene komadiće tela
tražim poznate staze u visini

Sedmina moje duše
ulazi u tamne
zvezde oko očiju

ODJEK

1.
Živa umna radost
evo dolazi s tri strane sveta

Sila trenja
zadržava misli u pamćenju
toplina titra oko glave

Polje neprovidne svetlosti
stvara se u mojoj krví,
od čutnje nastaje otvorena rana

Teška tečnost klizi
kroz prepletene slojeve

Kretanje se zgrušava i predmetuje
usne postaju ožiljci

2.
Razuđen stav zvuka
jedva čujno se širi

Kao svakonoćna igračka
Mesec koji je obišao vaseljenu
vraća se u moje ruke

S rumunskog preveo autor